

Het afsterven van bomen als gevolg van ...

Onderstaand artikel is een vertaling van een originele tekst van **Dr. Ingenieur Volkrodt** 1994. Hier en daar zijn verduidelijkingen toegevoegd.

Het biologische effect van EM-Gebieden is volgens Dr. Ingenieur Volkrodt dat de mobiliteit van de waterdipolen bij bomen en struiken wordt geremd.

Een **dipool** (naar het Griekse *di*, twee) is een object met twee polen, twee uiteinden met tegengestelde polariteit. Elektrische dipolen zijn objecten die weliswaar neutraal zijn wat de elektrische lading betreft, maar gepolariseerd doordat de zwaartepunten positieve en negatieve lading niet samenvallen.

Het watermolecuul is daarvan een voorbeeld. Het watermolecuul is een dipool omdat de waterstofatomen niet symmetrisch liggen ten opzichte van het zuurstofatoom één kant van het watermolecule is elektrisch geladen ten opzichte van de andere kant. Door schommeling van de waterdipolen, veroorzaakt door hoge frequentie EM-velden, wordt de sapstroombeweging van onder naar boven verstoord en uiteindelijk volledige definitief onmogelijk gemaakt. Er zijn daardoor drie gevolgen:

1. Uitdroging:

Verdroging van het blad aan het einde van de takken (de route van vervoer is daar het langst). Het water kan niet meer bij deze uiteinden komen hierdoor drogen de bladeren aan de uiteinden van de bladkroon het eerste uit.

2. Het entenne-effect:

Boven in de boom is de EM veldsterkte hoger daarom sterft de boom hier het eerst af.

3. Demodulatie:

Cellen in bomen kunnen deze zeer snel wisselende resonantiecurven (het reproduceren) niet aan en worden simpelweg vernietigd. Een boom zal hierdoor geleidelijk afsterven. In sommige gevallen is het afsterven van bossen in Duitsland verminderd hier is de hoogfrequente straling van televisie stations afgenomen door verkabeling.

De vrije mobiliteit van het water wordt verstoord. Uit fijne poriën kan geen verdamping meer plaatsvinden. Wetenschappelijk uitgedrukt: De verticale kleine magnetisch veldimpulsen veroorzaken kringstromen of aanpassingen van de waterdipolen die in dit geval worden veroorzaakt door laag frequente EM-velden. Zij houden het water gevangen.

De Duitse Staat heeft met het onderzoek naar het sterven van de bossen ca. 800 miljoen DM belastingsgelden vergooid natuurlijk zonder een onderzoeksucces. Botanici konden geen oorzaak vinden omdat zij niet zochten naar de relatie met (meetbare) hoog frequent elektromagnetische velden.

De zure regentheorie werd eind jaren '70 door Professor. B. Ulrich uit Goettingen geïntroduceerd maar in 1994 door het zogenaamde Höglwald onderzoek experimenteel weerlegd.

Het algemene bostijdschrift (AFZ) bracht op 14 juli 1994 een 22 pagina's dik tijdschrift uit over het project Höglwald met alle onderzoekresultaten. Deze is bij de uitgeverij BLV, Lothstr. 29, 80797 München, Tel. om 089-12705-0 te bestellen.

Bij het onderzoeksproject waren 16 gerenommeerde instellingen betrokken: de Universiteiten van München, Freiburg, Goettingen, Mainz, Hohenheim, Tübingen, Braunschweig evenals het Fraunhofer instituut en de Federale Instelling voor Bos en Houtconomie uit Hamburg. Ondanks deze betrouwbare deelnemers werd het onderzoekresultaat doodgezwegen. Elk jaar werd als oorzaak van het sterven van de bossen de zure regentheorie genoemd als meest recente geldende oorzaak.

In Höglwald, een bos ongeveer 16 km ten zuid-oosten van Augsburg werd een ongeveer 2.500 vierkante meter groot perceel met 76 jarige **sparren** 16 tot 18 keer in het jaar met een zwavelachtig zuur met een PH waarde van 2.7 tot 2.8 met 10 tot 12 mm beregent, additioneel op de normale neerslag. De zure nevelirrigatie veroorzaakte een dalende PH in de humus van ongeveer 0.3 pH. Ondanks de sterke zure lading was hiervan op 20 cm diepte in het bodemwater niets meer terug te vinden. Dat spreekt alle recente theorieën over zure regen tegen. De intensieve zure nevelirrigatie veroorzaakte geen vitaliteitvermindering en ook kon er geen schade aan het wortelgestel worden aangetoond.

Deze resultaten tonen aan dat sparren die groeien onder de juiste voedingsomstandigheden en met een goed wateraanbod tegen verzuring zijn opgewassen en effectieve ontgiftings eigenschappen in hun wortelpakket herbergen. Zelfs zouden zij bestand zijn tegen extreme zure giften. De zure nevelirrigatie zorgde zelfs niet voor vermindering van de groei maar voor een verhoogde groei. Dit geldt ook voor de **pijnboom, de eik en de beuk**.

Reeds op 5 Juli 1990 maakt de krant Bild Zeitung bekend „lucht maakt sparren niet ziek“ Het Botanische Instituut uit München maakte bekend dat „directe invloed van schadelijke stoffen in de lucht de groei van dennen niet aantoonbaar beïnvloed, aldus erkende projectleider Professor Werner Kok. Een andere belangrijke ontdekking was dat de sparren sterven aan een verstoring van hun waterhuishouding.

Welke oorzaak de verstoring van de waterhuishouding heeft hebben we hierboven beschreven. Bij alle drie gevolgen zijn „gemoduleerde hoge frequentievelden „de oorzaak. Een grote verbetering is het bekabelen in plaats van het „stralen“ . Daarnaast kan iedereen met zijn eigen ogen waarnemen dat langs autosnelwegen met vele uitlaatgassen, bomen nauwelijks sterven, maar alles er prachtig groen uit ziet. De uitlaatgassen kunnen niet de schuld zijn van het sterven van de bossen. Iedereen kan zien dat het bos rond zendmasten afsterft, b.v. bij het Ochswkopf in het Fichtelgebirge.

In de nabijheid van zendmasten en dus onder de invloedssfeer van hoge frequentiegolven kan iedereen waarnemen hoe het bos afsterft.

1. De bomen drogen steeds van boven af uit.
2. Hoe hoger de boom des te meer is er sprake van schade.
3. De solitaire boom is meer beschadigd dan een groep bomen.
4. De bomen in dichte nabijheid van een zendmast zijn meer beschadigd als bomen die worden afgeschermd door beschermende torens, heuvels of gebouwen of de bossen (geen zicht contact).

Deze vier observaties kunnen wetenschappelijk precies met de antenne en demodulatie-theorie worden verklaard. De boom als min of meer gecoördineerde antenne ontvangt gemoduleerde hoogfrequente energie.

Als organische elektrische gelijkrichter demoduleert en produceert hij midden- een laag frequente ionenstromen. Er ontstaat door een wisselwerking met de naar boven gerichte sapstroom een ionale stroom die remmend werkt. Zij kan zich op twee manieren ontwikkelen:

- door het beïnvloeden van de waterdipolen of,
- door het afvoeren van gedemoduleerde ionenstromen naar de aarde (wortel)

Over het antenne-effect schrijft de Dr. Ingenieur. Volkrodt: „Wij weten dat ons milieu ondertussen één nauwelijks meer denkbare energie in de vorm van elektromagnetische gebieden en golven bevat. Zij werd veroorzaakt in de laatste decennia door de enorme uitbreiding van UKW uitzending, televisie, radiorelaisverbinding, radar en onlangs de mobiele telefonie. Hoe kan deze energiestroom in ons milieu omgevormd worden?

Dat gebeurt met behulp van antennes op een of andere manier geleidende dingen die voorbij gaande elektromagnetische straling opvangen en deze omzetten in veldenergie.

Zonder deze techniek was onze huidige radiotechniek nooit ontwikkeld.

Een optimum wordt bereikt als de geometrische afmetingen van antennes zich in een bepaalde verhouding ten opzichte van de golflengten bevinden (resonantie-effect). Maar ook zonder dergelijke typische resonantievoorwaarden is de transformatie van stralingsenergie mogelijk in conventionele elektriciteit.

Dat bewijst elke eenvoudige transistorontvanger met bladantenne waarvan de antennelengte misschien rechtstreeks voor de ontvangst van UKW geschikt is maar ook kan de midden, korte en lange golfband of bij sterke zenders zonder antenne ontvangen kan.

Meer dan 50 jaar kennen we het opvangen van radio-energie. Men was met een toenmalige moderne UKW radio instaat door vijandelijke aanvallen verwoeste antennestations te vervangen. Het einde van de antennekabel werd liefst in een vrijstaande boom gedrukt. Zowel ontvangst als het verzenden functioneerde met behulp van de boom als antenne prima.

Eveneens was ons bekend dat zo één of andere bos, grotere wateren of ook Hoogspanningsleidingen die het stralingsveld kruisen van verzonden radiosignalen regelrecht opzuigen zodat bij de ontvangstplaatsen niets bruikbaar meer aankwam. In 1936 werd ter gelegenheid van de Olympische spelen in Berlijn een nieuw wereldwijd radiorelaisstelsel geïntroduceerd.

Door speciale antennes b.v. de parabolische schotels werden gebundelde elektromagnetische golven met korte lengten in het begin van 50 cm vandaag tot millimetergolflengten, zoals een lichtstraal gebundeld en tot meer dan 50 km over gebracht in de vorm van telefoongesprekken.

Deze microgolfverbindingen bestonden in de tweede Wereldoorlog in grote getalen van Rusland tot Normandië. De radio-exploitanten die de radioverbindingen installeerden en in werking stelden wisten dat een theoretische lijn van gezichtsverbinding tussen twee posten moest worden verzekerd. Een bos tussen de twee punten zoog bijna volledig de veldenergie van de radiogolven op. De energie bewoog zich via de boomstam en wortels in de grond. Waar moest het anders heen ?

Demodulatie :

Deze essentiële werking is gewoonlijk volledig onbekend. De afgezogen hoogfrequente energie wordt voor een deel omgezet in warmte het andere deel wordt door de boom netzo als door ieder ander levend wezen gelijkgericht Dit noemt men demodulatie. Met elke uitzending en televisiepost wordt de informatie (toon of beeld) als modulatie op een draaggolf overgebracht: Omvang, frequentie, puls en als slechtst biologisch effect de digitale modulatie. Vandaag aan de dag wordt steeds meer gedigitaliseerd. op vele gebieden wat steeds meer tot ziekten en kanker zal leiden.

Het is een fysieke wet: Hoe groter de snelheid van een spanning of een verandering van veldsterkte is hoe groter het veroorzaakte magnetische gebied is. het is de taak van de ontvangers de toon of de beeldinformatie opnieuw te laten verschijnen door demodulatie. Elk organisme ook de boom kan deze demodulatiefunctie (deels) vervullen.

Hierdoor ontwikkelen zich door modulatie ionale stromen in de boom. (bij metalen spreekt men over elektronen, bij levende organismen over ionen).

Bosbouwers klagen over de toename van parasieten. Dit is logisch: Parasieten voelen zich prima in de straling en deze massa's moeten zich ook voeden.

De Höglwaldforschung bewees experimenteel dat de „zure regen „niet de oorzaak van het bos sterven is, omdat de extra zure nevelirrigatie zelfs tot een verhoogde groei leidde.

De „zure regen heeft het fenomeen van stervende bossen slechts versterkt omdat hierdoor het elektrageleidingsvermogen van de gronden steeg en hierdoor steeg het antenne-effect van de bomen.

Op dit moment geldt: „Eerst sterven de bomen dan de mensen“

De bekabeling is zoals bovengenoemd een eerste goede maatregel zodat misschien ooit gezegd kan worden „Eerst hersteld het bos daarna de mens

Alleen door een hogere autobelasting en milieubelasting zullen beide niet herstellen.

Aangezien de politici op geen gebied deskundigheid bezitten, behalve op het gebied van de het verhogen van belasting smijten zij met ons belastingsgeld voor verkeerde veronderstellingen. Als zij definitief bereid zijn te luisteren naar specialisten zou het sterven van het bos al lang zijn gestopt.

Noot

Een interessante gedachte dat elektromagnetische straling door bomen wordt opgevangen via de kroon waar het aanwezige “veld” groter is dan ter hoogte van het maaiveld.

Ook bij een toenemend aantal waarnemingen van bladreductie in boomkronen.

- Een sapstroomverstoring en hierdoor hier door bladverdroging?
- Moet bloeding ook als een sapstroomverstoring worden gezien ?
- Moet worden aangenomen dat bomen functioneren als antennes van elektromagnetische velden?
- Wordt door het afschermen van bomen voorkomen dat elektromagnetische straling invloed heeft op de vitaliteit van de boom?
- Wordt het Duitse onderzoek door 16 gerenommeerde instellingen in Nederland erkend?
- Is er meer(Nederlands) onderzoek verricht naar bovenstaande beweringen?